06 ½ p67 –

...ocesów III

...manus – Sołłohub

...Sorocyna – Pankowski – Chreptowicz

3. Pióro – Żaba.

4. Przyna.

5 Przysiecki. Zdrojewski. Hornowski. Kaminiewicz.

6. Horpowski – Zakrzewski

7. Wysupski – Terlecki – Zaborowski

8. Sangruszko – Moszczewicz – Piotrowski.

9 – ——

10. Dominikanie – Szamocki – Kotyliński.

11 Czartoryski – Cystersi.

12. Smyski – Rembowski

13 Niemcewicz – Cystersi.

14 – Rembowski

15 Rembowski – Czartoryski.

16. Swiązowski – Rembowski.

17 Rembowski – Niemcewicz.

18. Smyski – Cystersi.

19. Basz – Zdanowicz – Kurowski –

20 Chojecki Tomkowicz – Poziemkowska.

21 – ——

22 Muraszko – Kownaccy, Chojecki.

23. Chojecki [Chojeccy] – Jankiewicz – Bogusławski.

24. – ——

25 [Chojeccy.

26. Tomkowicz – Chojecki.

27. Korsak – Laskarys – Tyszkiewicz – Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys – Tyszkiewicz Horain.

30. Zabiełło – Laskarys

31. Horain. Plater. Laskarys.

32. – —— ——

33. Laskarysowie.

34. Laskarys – Makowiecki.

35. Radziwiłł – Laskarys.

36. Korsak – Laskarys.

37. Plater – Laskarys.
Jaszczurowicz – Gorgmata – Sorokas

38 –

39 – Benedyktynki – Bukarewicz.
40. Bohuszewicz – Wołłowiczówna –
41. — —
42 — —
43. Pękalski – Pusiata
44. Alexandrowicz. Kopelowicz. Domanicki – Tepler .
45 — —
46. Maleszewski – Bernardynki.
47 — —
48 — —
49. — —
50 – Łaniewski. Mokrzecki.
51 — — Nowicewicz.
52. Urbanowicz – Mokrzecki
53 Łaniewski – Mokrzecki.
54. — —
55 Jelscy – Czwiński.
56 Janowski – Wołodkowicz.
57. Oskierkowie – Szukiewicz – Niezabitowski.
58 Tuhanowski. Szukiewicz Oskierko Korwyc.
59. — —
60 — —
61. Niezabitowscy.
62 — — Szukiewicz.
63 — —
64 — — Tuhanowski.
65 — — Wolan.
66 — —
67 — Tomaszewicz.
68 — —
Tomaszewicz
69. Oskierko.
70 Tuhanowski – Szukiewicz – Oskierko.

57

522

STAN SPRAWY

WW. JPanow Alexandra Oyca, Alberta Syna, Konstancyi Córki, Pułkownika, Pułkownikowiczow, y Pułkownikowiey Pttu Lidz: Mokrzeckich. z WW. JPanami Antonim Noniewiczem Oboźn: Derp: Józefem y Anną Urbanowiczami Star: Ma: Michałem Łoniewskim, y Anną Łoniewską.

§.

Rzecz pryncypalna po Appellacyi z Dekretu Ziem: Lidz: byłaby proceduiących Mokrzeckich z Janem Wołochowiczem Budowniczycem Lidz: gdyby mu śmiertelność życia nie przecieła.

Lecz ponieważ przeznaczenie wyzuło go z życia, a Prawo pisane y natury Alberta y Konstancyą Mokrzeckich Wnukow zeszłego Jana Wołochowicza, Sukcessorami po nim przeznaczyło, nie tylko okoliczność ta zastanowiła spor Mokrzeckich z zeszłym Budow: Lidz: ale też z dalszemi tylko Dekretem Ziem: Lidz: obiętemi, kończenie proceduru zostawiła.

Gdyby się zatym to wprowadzało w Sprawę, czego żadna okoliczność w stopniu appellacyi nieprzecina, dowodzić się będzie rzecz jaka z wzaiemnych appellacyi między Mokrzeckiemi a Łaniewskimi y dalszemi do rozwiązania Tryb: pozostaie.

§.

Maiętność Wersoka z attynencjami z imienia Zubow, do sukcedowania Wołochowiczow przyszła, stała się materyią sporu. ktory po ostateczny wyrok przychodzi.

Kłótnie te naypryncypalniey zrodził Testament w Ru 1750. Januar: 13. przez Michała y Agatę z Wilkańcow Wołochowiczow czyniony, który mimo Syna jednego Antoniego, jeśliby się drugi Syn z Domu oddalony, imieniem Jan w życiu nieznaydował, Maiętność Wersokę Dobra po Zubach Sukcessyine, nie już Synowi Antoniemu. lecz Córkom Helenie Białowieskiey, y Maryannie Łaniewskiey do odziedziczenia przeznaczył.

Czuł w tym krzywdę Antoni, Syn czyniących Testament Wołochowiczow, lecz że wola naywyższa żyć mu długo niedozwoliła, po śmierci pozostała Córka Johanna, przedsiewzięcia Oyca popierać postanowiwszy, do kassaty wzmienionego Testamentu, y do zabeśpieczenia sobie Wersoki Dziedzictwa Białowieskę y Łaniewskę, przed Sąd Ziem: Lidz: zapozwała.

Aże części Wersoki Dziedzictwa, do Antoniego y Heleny Pietkiewiczow, oraz do Kazimierza y Antoniego Wołochowiczow należały, wspólnie się y oni do Procederu Johanny Wołochowiczowny przyłączyli.

W tych sporach mimo inne Kategorye, takowy wypadł wyrok. Testament Michała y Agaty Wołochowiczow podniesiono. Dziedzictwo Wersok po Oycu Johannie Wołochowiczownie a folio 2*rmo*: ad folium 26*tum*: jako widzieć zabeśpieczone, całość Wersoki z Attynencyami na trzy części przeznaczona, y exdywizya ich, jako a folio. 43*cio*: ad folium 47*mum* widzieć uznana.

A Dekre-

W: Pietraszewski Komornik Upit

Dekretem takowym wſzyſtkie ſię ſtrony kontentowały, ktòry ſub data. 1767. Januar: 31. dnia w Ziem: Lidz: zapadły *producitur*.

z Mocy wzmienionego Dekretu Johanna Wołochowiczowna, zaraz ſię do Mttności Werſoki intromittowała, jako intomiſſya w Ru 1767. Apr: 24. dnia czyniona y przy Kſięgach Grodz: Lidz: zeznana poświadcza, ktòra *producitur*.

Lecz że ieſzcze dwie części Werſoki z Attynencyami według wzmienionego Dekretu do Dżiedzictwa Pietkiewiczow y Wołochowiczow zoſtawały, już po ſwym zamęściu wſpòlnie z Mężem Johanna z Wołochowiczow y Alexander Mokrzeccy Pułkow: Lidz: Małżonkowie dwie części Werſoki nabyli, świadczą o tym.

1773. Junii 22. datt: a 1774. Junii 27. na Rokach Lidz: przyznane, od Kazimierza y Katarzyny z Połukordow, Antoniego y Maryanny z Zapaśnikow Wołochowiczow Małżonkow, Jerzego y Petroneli z Pietkiewiczow Zapaśnikow Małżonkow, WJP. Alexandrowi y Johannie z Wołochowiczow Mokrzeckim Pułkow: Lidz: Małżonkom wieczyſto przedażne Prawo. Tegoż Roku y dnia od wzmienionych Mokrzeckich intromiſſya do nabytych dwuch części czyniona, a 8bra 22. dnia przy Kſięgach Grodz: Lidz: zeznana; tranzakta takowe in autenticis z extraktami, w ſztukach 4rech *producunt*:

w Ciągu za Dekretem Ziem: Lidz: oczewiſtym, Werſoki przez Mokrzeckich dzierżenia, doſzła wiadomość; iż Jan Wołochowicz, Stryi rodzony Johanny z Wołochowiczow Mokrzeckiey w życiu zoſtawał, y w Koronie przebywał.

Że część mu rowna z Antonim z Werſoki należała, poſtanowili Mokrzeccy oną u Jana Wołłochowicza nabyć.

Zamiar takowy uſkutecznionym zoſtał, bo w Ru 1767. Aug: 3. datt: tegoż Roku y dnia w Grodzie Brzeſkim przyznane, a 8bra 5. do Xiąg Ziem: Lidz: przenieſione zoſtało wieczyſto przedażne od Jana Wołłochowicza WW. Mokrzeckim Prawo, ktòre in autentico przy dwòch extraktach *producitur*.

Po wybyciu części ſwey Jan Wołłochowicz, chciał poślednìey mimo oczewiſtość y myśl Prawa, wydanego Prawa kaſſaty, y o to intentował w Ziem: Lidz: proceder, do ktòrego ſię w pretenſyach ſwych z Łaniewſkimi Mokrzeccy przyłączyli.

W oczewiſtym ich rozſądzeniu, acz Bądziſzek y Czyżyſzek Mokrzeckim przyznane Dziedzictwo, acz z nich kalkulacya y weryfikacya dla Mokrzeckich decydowana na Łaniewſkich, jednak w niektòrych Kategoryach wyrok przeciwnym ſię być Prawu y ſprawiedliwości pokazał.

Sądzono przezeń ſummę 1000. złch Łaniewſkiey na Mokrzeckich jakoby dla tego, że Łaniewſcy oną opłacili Leonardowi Wilkańcowi i 105. złch Karmelitom za Dekretem Ziem: Lidz: w Roku 1767. Januar: 31. dnia zapadłym.

Względem ſumm tych oboyga zapadł wyrok uciążliwy, a to z tych przyczyn:

1mo: Summa za Legacyą Karmelitom opłacona, miała dla ſiebie przeznaczony Funduſz, z ktòrego Legacya być uſpokojona była powinna.

Bo że na uſpokojenie Legacyow zoſtawiono ſummy z Superatą nawet, Michała i Agaty Wołłochowiczow Teſtament ſub data 1750. Januar: 15. czyniony, czytać.

2do: Dług Wilkancowi zoſtali winni opłacić Łaniewſcy za Teſtamentem Agaty Wołłochowiczowey w Roku 1755. Januar: 23. czynionym. Lecz że na ony Agata Wołłochowiczowa zoſtawiła Funduſz, naydzie to Trybunał w Teſtamencie przez ſtronę przeciwną złożyć ſię powinnym, dóyrzy oraz w Dekrecie Ziemſkim Lidzkim oczowiſtym ſub data 1767. Januar: 31. folio 39no, ktò-

ry

ry ſądząc ſummę na Łaniewſkiey dla Wilkańca, kładzie wyraźną przyczynę ſądzenia na niey dla tego, iż ona Teſtamentem na uſpokojenie takowego długu, miała zoſtawione na Kredytorach ſummy.

W Tym procederze była kweſtya o Dziedzictwo Werſoki, o naturę wſzyſtkich długow: że przyſądzono dla Łaniewſkiey i Białłowieſkiey Summy 3085. złch za Teſtamentem Agaty Wołłochowiczowey folio 26to widzieć, item folio 28vo dla Łaniewſkiey i Białłowieſkiey, za dyſpozyą Wołłochowiczowey złch 600. na Mokrzeckiey ſądzono folio 29no kop 300, taż Łaniewſka i Białłowieſka za takąż dyſpozycyą Aktorkami uznane, w oſtatku folio 33tio jakie tylko ſummy do znoſzenia Johanny Wołłochowiczowny należały, te że na niey ſądzone, Dekret czytać.

W Pretenſyi Wilkanca razem w procederze będąca Łaniewſka z Mokrzecką, iżby przez Mokrzeckę taż pretenſya miała ſię znoſić, naymniey nie dowodziła, lecz wyraźnie znała, iż deportacya jey z zoſtawionego Teſtamentem, a przez Łaniewſkich Exekwowanego Funduſzu, naſtąpić powinna.

Bo gdyby inaczey było, i gdyby ſummy na opłatę długu Wilkańca nie odebrane były przez Łaniewſkę, pewnieby dług ten jako Wołłochowiczowſki, do Johanny Wołłochowiczowny, jako Aktorki onerowaney Werſoki, ſtoſowałaby. Lecz gdy tego wſzyſtkiego w Dekrecie oczowiſtym i nie appellowanym nie ma, gdy wyraźnie ſądzono dług Wilkańca na Łaniewſkiey dla tego, że im Teſtamentem zoſtawiono Summy, gdy Exyſtencyi takowych ſumm niczym nie znoſzono. Czyż można ſądząc porządnie pomyślić nawet, aby z wzmienionego Dekretu dług Łaniewſkiey, mògł ſię na dług Johanny z Wołłochowiczow Mokrzeckiey, poślednieу przemienić.

Stało ſię tak wſzakże poślednieу za krzywym wyrokiem Ziem: Lidz: ſummę Legacyiną, a jako kwitacya świadczy Łaniewſkiey opłaconą, ktòra ſub data 1767. Febr: 3. d. *producitur* Wilkancowi ſądzoną w przódy na Łaniewſkiey, poślednieу na Mokrzeckiey zaſądzono z więkſzym procentem niż iścizna z ſowitością, bo złch 2060. i gr: 16, a decydowano to i zruiną nie appellowanego Dekretu, i bez naymnieyſzego od Łaniewſkich dowodu, jeżeli ſię im ſatysfakcya z Funduſzu na opłat tych należnościow determinowanego w niczym nie ſtała.

Wyrok w tym naybezprawnieyſzy, że uſpokojone złch 105, drugi raz opłacać nakazał, jak jeſt wyrazom uſtaw przeciwny, to z krótkiego ich namienienia widzieć.

Naruſzony jeſt nim oczowiſty i nie appellowany Dekret, przez przemianę długu, i przeciwne onego wytłumaczenie, aże ſię go przeiſtaczać nie godziło i niemożno, dość jeſt wſzyſtkie Prawa o ważności Dekretow oczowiſtych przeczytać, a nayſzczegulniey Konſt: 1726. 1776 i 1764, ktòrey uważyć ſłowa: *Item Dekreta Ziem: i Grodz: ex ſeriis partium controverſiis ferowane, od których Appellacye nie zaſzły lub nie zaydą, aby przez nikogo wzruſzane, i w wątpliwość wprowadzane nie były, præſenti lege warujemy; i ażeby wſzelkie Urzędy za takowemi tanquam ultimæ inſtantiæ Dekretami w wiązanie przyſądzoney rzeczy, ſub penis tak na Urząd jako i na ſtronę w Statucie expreſſis, omnino czyniły, nakazujemy.*

Wznowiono jeſt tym wyrokiem to, co ſię oczowiſtym już Dekretem zoſtawiło, a że rozſądzoney rzeczy wznawiać, ani opuſzczoney w Prawie, na nowo do Sądu wprowadzać Prawo broni, czytać o tym Art: 25. 175. Rozd: 4. a z tych widzieć, że te, wyrok rozſądzony wiecznie utwierdzaią.

Bo jeśli tylko w rzeczach rozſądzonych wolna pienia być może, nie ſkończona lidzba wyrodziłaby ſię umorzonych procederow. Lecz jak praktyka ta, że jeſt Prawom przeciwna, być nie może, tak też gorſzący ſwym przykładem Ziem: Lidz: w tym wyrok, być podnieſionym koniecznie powinien.

Krzywy w tym wyrok nie tylko, mylny, że ſummę rozſądzoną przeſądził, lecz błędny równie, że też ſummę na całych Bądziſzkach oparłſzy Inekwitacyą do nich, bez opłaty dla Mokrzeckich przeciął.

Bo gdyby tak myślić, co bez krzywdy ſpoſobu myślenia, bydź nie może, że Dekret o co legalny, że Ewikcya długu z niego na Bądziſzkach bydź powinna, to y tak na trzecią część Bądziſzek pod Ewikcyą przeznaczaćby nie można było. Bo że one na trzy części ſądzone, y że dwie części onych Mokrzeccy nabyli, to dowiedziono powyżey.

Nietylko zatym uciążliwość wyraźna z przeſądzenia długu z zaſądzonych 105. złtch za świadectwem kwitacyi uſpokojonych, ale też dowodna z przecięcia Inekwitacyi do dwòch nabytych części, ktòre według Art: 18. z Rozdz: 1 y 7. nigdy inney natury długu znoſić obowiązane nie były.

§.

Jle ſię przeto zmyliło Ziemſtwo Lidzkie względem ſumm, tyle ſię pokazało niebaczne względem ukarania penami Kontrawencyinemi, zeſzłey z tego świata Johanny Mokrzeckiey, y acz z śmiercią jey winy oſobiſte według Art: 22. z Rozdz: 4. upadły, y ponieważ według Artyk: 18. z Rozdz: 1. nikt za nią do odpowiedzi nie obowiązany, jednak że y w tym nayuciążliwiey ſądzono, kròtko ſię Trybunałowi pokazuje.

Dekretem 1767. uznana była Inkwizycya y weryfikacya dla Mokrzeckiey z Łaniewſką, kiedy te Akta w terminie z obwieſzczenia naſtąpiły, acz ròżne były kweſtye, jak jeſt zwyczajem przy takowych Aktach, jednak naypryncypalniey dla nie złożonych Regeſtrow do weryfikacyi, y z przyczyn Łanieywſkiey y Białłowieſkiey Akt ten nieuſkutecznionym zoſtał.

W kweſtyi pryncypalney między Mokrzeckiemi y Wołłochowiczem, przy innych pretenſyach przyłączył ſię Łaniewſki z proźbą o peny Kontrawencyine, niby za zerwanie Aktu weryfikacyi przez Mokrzeckę, na zarzut ten nayrzetelniey ſię Mokrzeccy odwodząc, nie tylko dowodzili z natury ſprawy, iż im poſtępek takowy do zrywania przez ſię naymniey nie był potrzebny, ale też złożyli expedyjącego akt Urzędnika Mateuſza Marcinkiewicza Sędziego Grodzkiego Lidzkiego, Teſtymonium które ich odwod zupełniey wſpierało, y które przed Trybunałem, *Producitur.*

Ze ſtrony zaś Łaniewſkiey pokazało ſię Teſtymonium drugie, wydanemu y Mokrzeckim przeciwne oboiętność, przeto w bezſtronney uwadze za pewnością ich, alboby zoſtawać powinna, alboby należało śledzić przy dalſzych dowodach ściśley któreby bliżey ſię nie wątpliwey prawdy miało.

Bo jeśli przywiązywać wiarę, z powierzchownego na nie weyrzenia, y jeśli ślepo ſię Konſtyt: 1764. Trzymać, ktòra dowod Kontrawencyi ex Teſtimoniis Urzędnikow uważać każe, to konkluzya z uwagi Teſtymoniow zawſze na obie ſtrony wypadała jedna, bo Teſtymonium y u jedney, y u drugiey ſtrony było, y co na wiarę używało ſię świadectwa jednego, toż ſamo za pewnością ręczyło y drugiego.

W tey

W tey wſzakże wyrazney oboiętności, zdało ſię Ziemſtwu Lidzkie-do Teſtymonium ze ſtrony Łaniewſkiey przychylić ſię, a Johannę Mokrzecką 6. Niedzielami wieży, y 100. kop ukarać.

Wyrok w tym że wyraźnie uciąźliwy, oſtać ſię przez ſprawiedliwość nie może.

§.

W tym ſamym Procederze, mieli rzecz o ruchomość po zeſzłych Michale y Agacie Wołłochowiczach, Mokrzeccy zabor tey wſzyſtkiey przez Łaniewſkę zaprzeczanym nie był, Ziemſtwo jednak wyroku nawet względem ruchomości nie dało, a nayściśley bacząc naleść nie można przyczyny, dla czegoby od wzmienioney ruchomości Mokrzeckich uſunąć.

Mogła pewnie dowodzić Łaniewſka w Ziemſtwie, że Mokrzeckę Dekret oczowiſty nie appellowany w Roku 1767. folio 36to od ruchomości uſunoł. Ale zaraz w poznanie na ówczas wiedzionego procederu weyść należało: że kondycialne y Teſtamentow przyczyny, takowy wyrok doradziły.

Dwa Teſtamenta powyżey wſpomnione Wołłochowiczow, w przypadku nieżycia Jana, że Ruchomość dla Łaniewſkiey y Białłowieſkiey przeznaczyły, to prawda podczas niewiadomości o życiu Jana, rozpoczęty zoſtał przez Johannę Wołłochowiczownę proceder, y ona dla tego od tey ruchomości uſuniona. Ze o Janie Wołłochowiczu wiadomości nie było.

Lecz kiedy poślednïey Jan powròcił, Dekret Ziemſki Lidzki 1767. na ruchomość Dekretem bydź przeſtał, z myśli Konſtyt: 1767. w Ładow: folio 64*to*: która Dekreta ſine adcitatione actoris zapadłe znoſi, a zatym według Art: 17. Rozdz: 3. y 3. z Roz: 5. Johanna Mokrzecka w ſtopniu Oyca ſwego Antoniego Wołłochowicza y Jan Wołłochowicz Aktorami zoſtali.

Cóż na to może Łaniewſki powiedzieć: że ażeby Dekret co do Ruchomości 1767. upadł, jednak by ona według dyſpozycyi Teſtamentowych, zawſze Janowi Wołłochowiczowi należała, a Mokrzeccy nic z niey wygrywać nie mogliby.

R. Że na ruchomość wyrazney dyſpozycyi, w przypadku życia Jana niema, to Trybunał z złożonych Teſtamentow obaczy, w oſtatku gdyby y była co nie jeſt, obrona ta ſłużyłaby dla Jana Wołłochowicza, a nie dla Łaniewſkich, bo dość tego: że oni jey Aktorami nie ſą, ale w dziſieyſzym przypadku y od Jana nicby mówić nie można.

Jan wyprzedaiąc część ſwoią, że ich ad æqualem ſortem przypuścił, uważać od Jana Wołłochowicza Mokrzeckim wydane Prawo, jakoż wiodąc proceder razem z Janem, kiedy ſię o ruchomość u Łaniewſkiey dopominali, że Jan naymniey tey pretenſyi nie zaprzeczał, uważać to w oczowiſtym Ziem: Lidzkim Dekrecie, z którego rzecz teraz na Trybunale.

Niech przeto Teſtament będzie przeznaczaiącym dla Jana ruchomość, Prawo poślednieyſze Jana, kiedy wyraźnie wzmienia, że im æqualis ſors wſzyſtkiego należy.

Więc z myśli Prawa od Jana Wołłochowicza Mokrzeckim wydanego, y mieli rzecz o ruchomość naywłaściwiey, y zyſkać oną byli koniecznie powinni.

Na całość tey ruchomości śladow pewnych niema, Teſtamenta o niey wſpominaią, część jey wzmieniona w Regeſtrze, a dalſza opuſzczona, acz o ilości nie przekonywa, przeświadcza jednak, iż ta w różnym była rodzaju. Regeſtr ten przez Agatę Wołłochowiczowę ſporządzony ſub data 1755. Januar: 23. *producitur.*

W takim przypadku obmyślić należy ſrzodek, ktòry właſność Mokrzeckich powróci, a ten naybliżſzy aby Łaniewſcy albo w naturze powrócili wſzyſtko, albo zaprzyſięgli, że nad Regeſtr Agaty Wołłochowiczowey, Matka ich niewzieła.

 Prócz

527

§.

Prócz powyżey przepowiedzianych Punktow maią rzecz z JPP. Łaniewſkiemi o expensa Prawne Mokrzeccy, nayniewolniey onych Ziem: Lidzkie nie zaſądziło. Bo to dowodnie cały Dekret pokazuje, że dla niepoſtąpienia Bądziſzek dla nie powrócenia ruchomości, dla niewolnego poſzukiwania ſummy niegdyś Wilkańcowi opłaconey, ſtali ſię procederowych wydatkow Łaniewſcy przyczyną, należy zwrót przeto przez nich, jako przez Przyczyńcow, wſzyſtkich wydatkow nakazać bo tak ſprawiedliwość mieć chce, y Prawo Konſt: 1726. Ru przeznacza.

§.

Droga appellacyi dwie uciążliwości JPP. Łaniewſcy pokazać ſą winni, raz dowieść potrzebę nie ſądzenia expenſu, powtóre niewolnie ſądzoną z Bądziſzek Kalkulacyą y Weryfikacyą.

Ze expenſow ſami ſtali ſię przyczyną, to z obięcia procederu, y z założoney przez nich appellacyi widzieć. Bo wyrokiem całkowitym kontentuiąc ſię, od ſądzoney do Bądziſzek dla Mokrzeckich inekwitacyi nie appellowali. A od uznania z tychże Bądziſzek kalkulacyi odzew uczynili.

Gdyby Praw na to nie było, ſamo to zawſzeby pokazało oświecenie, że jeśli komu maiątek, temu z niego y pożytki należą. Lecz kiedy tę prawdę wſpiera jeſzcze Prawo Art: 40. 92. R. 4. 19. R. 7. Konſt: 1764. niewolnie używanych dochodow kalkulacyą przeznaczaiąc, y kiedy od kalkulacyi ſami tylko zaſtawnicy według Konſt: 1776. ſą wolni, tego wſzakże Prawa Łaniewſcy użyć nie mogą, bo że oni uzurpatorami byli, to Dekret poświadcza.

Więc appellacya w tym Punkcie niewolnie założona, nie tylko w Tryble approbaty nienaydzie, ale też za tak krzywą appellacyą Łaniewſcy winami appellacyinemi 6. Niedzielami Wieży y 100. kop ukarani być muſzą.

Przepuścić im tego ukarania w żadnym ſpoſobie Tryb: nie może, bo że appellować o co niemieli, to widocznym, a clementia & moderamen przez Konſt: 1726. Roku y przez Jurament Sędziowſki ſą znieſione.

Odſtąpienie kar koniecznych, byłoby gorſzącym powſzechność przykładem. Bo któżby ſię w rzeczy nayoczewiſtſzey do appellacyi nie brał z zaufania, że ta y ſprawiedliwość przewlecze y ſzczęśliwie wyidzie bez karnie.

Niech exekucya Praw, będzie ſprawiedliwości wyrocznią, a przez nią pewnie, Mokrzeckich naſtępne utwierdzi Tryb: proźby.

1mo: W Punktach nie appellowanych Dekretu Ziem: Lidz: w Roku 1778. Febr: 13. Dnia zapadłego in omni utwierdzenia.

2do: Pretenſyi JPP. Łaniewſkich o ſummę Leonardowi Wilkancowi y Karmelitom opłaconą ſkaſſowania.

3tio: W Kategoryi ſądzonych pen kontrawencyinych na zeſzłą Mokrzeckę Dekretu podnieſienia.

4to: Zwrót Ruchomości po Michale y Agacie Wołłochowiczach dla Mokrzeckich, przez Łaniewſkich prævio Juramento nakazania.

5to: Expenſow Prawnych prævio Juramento złłch 10,000. zaſądzenia.

6to: Winami appellacyinemi ukarania.

7mo: Uznania Inekwitacyi do Bądziſzek, z użytku onych nakazania kalkulacyi y weryfikacyi, oraz aby JPP. Noniewicz y Urbanowicz teyże inekwitacyi ſub ullo titulo & prætextu do Bądziſzek nie bronili oſtrzeżenia.

Do zyſkania czego od Mokrzeckich przed Trybunał wynieſiony ſkłada ſię zapozew.